

Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) med nogle Bemærkninger, idet jeg dog ikke skal følge ham i hele den Udvikling, han fremkom med. Der er en Sætning, som det ærede Medlem har udtalt, og som for øvrigt er bleven gentaget fra flere Sider, og det er den, der indeholder Udtalelsen af den mærkværdige, nu opbukkende Kærlighed til Sukkerstatten som en Skat, der i Virkeligheden maa antages for at være omtrent saa god som en Indkomsskat, ja med progressiv Skala! Saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Man skal høre meget, inden Ørerne gaa af een, og dette er noget ganske nyt. (Tauber: Det er ikke nyt!) Jo, for mig er det nyt, og det er vistnok ogsaa nyt for mange andre. Men jeg skal da sige til det ærede Medlem, at hvis han vil tænke sig noget om, vil han finde, at en Arbejder i Sukkerstat svarer omtrent 1 pCt. af sine Indtægter. Sætte vi Vandarbejdernes Løn til 450 Kr. og hans Forbrug af Sukker til 50—60 Pbd, om Aaret, vil dette svare til en Sukkerstat af omtrent 1 pCt. af hans Indtægter. Men naar man saa tager det Eksempel, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) anførte om Manden med de 100,000 Kroners aarlige Indtægt, og man vil gaa ud fra, at Sukkerstatten blot staar i et almindeligt Forhold, og ikke bliver forholdsvis forøget, kommer man altsaa til, at denne Mand svarer i Sukkerstat 1,000 Kr. Det er, saavidt jeg kan regne ud, 1 pCt. af hans Indtægt. Men saa skulde han bruge saadan noget som 10,000 Pbd. Sukker om Aaret. Dette er altsaa kun, naar man regner, at Staten staar i et simpelt Forhold til Indtægterne. Skulde det være efter en progressiv Skala, vilde man komme til et aarligt Forbrug af saadan noget som 100,000 Pbd. Sukker om Aaret. Der var en Tid i Slutningen af forrige Aarhundrede, hvor Kongerne i Versailles fik Skyld for at lave Glædesøre om Sommeren ved at strø Sukker paa Vejene, saa at de kunde køre i Kane i Sukker. Hvis dette var Brug nu blandt Rigmænd, kan jeg forstaa, at man kunde gaa ud fra et Forbrug af 100,000 Pbd. Sukker om Aaret hos dem, men ellers tror jeg rigtignok, at dette hører hjemme i Fantasiens Verden. Forholdet vil imidlertid ikke være ganske ligefremt, der vil være en noget slyngende Skala for de lavere Indtægter, hvilket jeg straks skal komme til, naar jeg anfører nogle Tal, jeg har forsvøgt at stille op. Indtil en Grænse af en Indtægt paa 2—3,000 Kr. vil Sukkerstatten repræsentere en Indkomsskat med en lidt slyngende Skala, men komme vi

op til de store Indtægter, er der ikke Tale om, at Sukkerstatten staar i noget som helst direkte Forhold til Statteevnen. I Modsætning til denne Sukkerstat, som progressiv Indkomsskat, stillede det ærede Medlem forskellige andre Toldsatser op, som han betegnede som saadanne, der nærmest havde Karakter af en Kopffat, eller hvis Karakter nærmede sig til en Kopffat. Jeg vilde have sat Pris paa, om det ærede Medlem var gaaet noget mere i Detaillen og havde paapeget, hvilke Genstande, hvilke Varer det er, han tænkte paa. Forslagsstillerne have naturligvis ikke i Blinde gaaet hen og foreslaaet Sukkerstattens Ophævelse. Vi have set os om imellem de forskellige Forbrugsafgifter, som der kunde være Spørgsmaal om, og vi ere da komne til det Resultat, at Sukkerstattens Ophævelse vilde tjene Menigmand bedst og søleligst. Maa jeg nævne enkelte af de andre Ting, som der kunde være Tale om. Der er for det første Kaffe. Kaffe vil, antager jeg, med Hensyn til Forbruget noget nær kunne jævnstilles med Sukker, idet jeg dog tror, at Kaffe forbruges af Menigmand forholdsvis mere end Sukker, og navnlig forbruges forholdsvis mere i de lavere end i de højere Samfundslag. For saa vidt vilde der være mere Grund til at foretrække Kaffe. Men naar Forslagsstilleren ikke har valgt denne Artikel, er det af den Grund, at Tolden i Forhold til Vareprisen spiller en overordentlig lille Rolle; den er 12 Øre paa en Varepris af 130, 140, 150 Øre, det vil sige, det udgør ikke mere end 9 pCt. af Varens Værdi, og vi frygtede i høj Grad for, at dersom man vilde ned sætte eller endog saa helt opgive Kaffe tolderen, vilde en stor Del af Bindingen komme til at gaa i Mellemhandlernes Lomme og ikke blive saaledes følt, som en Nedsættelse paa Sukkeret. Dertil kom saa, at det er en meget mindre Afgift. Kaffe tolderen repræsenterer nemlig kun en Værdi af 1½ Mill. Kr., medens Sukkertolderen gaar op over 6 Mill. Kr., er mellem 6 og 7 Mill. Kr.

Der er en anden Satz, som der kunde være Tale om at vælge, det er nemlig Kul. Kul svarer i Toldafgift, saa vidt jeg veed, 15 Øre pr. Td., og det kan anslaaes i Forhold til Værdien til omtrent 6 pCt. Man vil altsaa atter der se, at da Forbruget hos Menigmand af Kul ikke er overordentlig stort, og da Toldafgiften i Forhold til Værdien kun er ringe, vil Nedsættelsen næppe blive synderlig følt.

Jeg kommer nu til en Satz, som det vel er værdt at være opmærksom paa, nemlig Satsen: Ris, Ørn og Mel. Tolderen af